

til en midlertidig Hjælp, og denne vilde jeg gerne se os ydet fra Lovgivningsmagtens Side. Jeg vil erindre ærede Medlemmer om det gamle Ord, at mens Græsset gror, dør Høsemor, og i dette Tilfælde er der virkelig Fare for Høsemor.

Rørdam: Som Repræsentant for en af de mest sukkerroedyrkende Egne i Landet har jeg fulgt denne Debat med den største Interesse. Det er et Spørgsmaal, som er særdeles brændende over Størstedelen af Lolland. Jeg vilde derfor gerne være bleven belært under denne Debat og faaet mine Standpunkter klarede, men det forekommer mig egentlig ikke, at denne Debat har klaret synderlig i nogen Henseende. Der er ganske vist visse Ting, som ere blevne slaaede fast, og som jeg ogsaa gerne vilde slaa fast. Den højtærede Finansminister har saaledes udtalt, — og det er ogsaa erkendt fra alle Sider — at naar man siger, at Eksportpræmier bidrage til, at det udenlandske Sukker oversvømmer vort Marked og derigennem trykker Priserne, er det ikke rigtigt. Det har tværtimod vist sig, at der bliver indført mindre og mindre udenlandsk Sukker, medens den indenlandske Produktion tager mere og mere til. Man kan sige, at Priserne blive trykkede paa Grund af Eksportpræmier, men ikke, at Markedet bliver overfyldt derved. Der er dernæst en anden Ting, jeg ogsaa vil slaa fast, og som der har været nogen Uenighed om her. Den ærede Ordfører udtalte, at dette Forslag vilde give en Gevinst af 25—30 Kr. pr. Tønde Land for Roesukkerdyrkerne, men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Den højtærede Finansminister oplyste nemlig, at hvis dette Forslag bliver til Lov, vil det betyde et Tab for Statskassen af 600,000 Kr. aarlig. Men af disse 600,000 Kr. ville kun de 200,000 Kr. komme Landbruget til gode, medens de 400,000 ville gaa til Aktionærerne i Fabrikkerne. Det er nu saaledes, at de færreste Fabrikker ere Andelsfabrikker; de fleste ere Aktiefabrikker, og derfor vil omtrent kun de 200,000 Kr. komme Landbruget til gode. Nu er det oplyst, og det er et Faktum, som staaer fast, at der dyrkes 20,000 Tdr. Land med Roer om Aaret, og naar Landbruget saa faar en Gevinst af 200,000 Kr., kan det kun give Landbruget 10 Kr. pr. Td. Land aarlig. Man kan altsaa ikke slaa det fast, som den ærede Ordfører vilde, at det bliver en Gevinst af 30 Kr. Jeg nævner dette, fordi det vil komme frem under Valgene paa Lolland og vil have stor Betydning for

Kandidaterne derovre, hvorledes Forholdet der er. Jeg hævder altsaa, at det ikke bliver en Gevinst af 30 Kr., men højst af 10 Kr. pr. Td. Land.

R. Claussen: Jeg maa straks sige, at jeg intet Hensyn tager til, om dette bliver et Valgspørgsmaal eller ej. Jeg vil da over for den ærede Minister sige, at det er næppe rigtigt, naar han sagde, at vi havde en Beskyttelse paa $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pd. Sagen er nemlig den, at da vi fik Sukkerloven af 1873, blev der sat 6 eller 8 pCt. af Toldværdien som Erstatning for de Biprodukter, der bruges; det er nærmest Kul, Olie og sligt. Nu da vi forandrede og fik nedsat Sukkerafgiften, ansatte vi disse 6 eller 8 pCt. — jeg kan ikke huske, hvad det var — til $\frac{3}{4}$ Øre, fordi disse Produkter vare nedgaaede i Tolden, da vi satte Sukkeret ned, og da vi saa skulde bruge dem og ikke kunde faa dem billigere, saa maatte vi jo tage den Sum, som de udgjorde før, i Beregning, saa jeg tror knap, det er fuldstændig rigtigt at tilregne os dette som Beskyttelse. Der blev ogsaa sagt af den højtærede Minister, at foruden Eksportpræmien vare ogsaa Priserne paa Markederne medbestemmende paa Sukkerprisen; ja, men det er Eksportpræmien, der gør, at Priserne Dalen paa Markederne gaar saa meget lavere. Tyskland giver 1,13 Kr. og Frankrig godt 2 Kr., tror jeg, og de møde saa paa Markedet med den billige Pris. Selvfølgelig er det altsaa det, der bestemmer Markedsprisen. De andre medvirkende Omstændigheder ere jo ens for os alle sammen. Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) talte om, hvor meget Sukkerforbruget er steget og Indførslen tagen af. Det er rigtigt. Men det, der er Skyld i, at Forbruget er steget, er den billige Told. Saa snart vi fik den billigere Told, mærkede vi den store Stigning i Forbruget, og jeg er vis paa, at Forbruget endnu ikke har naaet sit højeste. Der kan maaske endnu blive Arbejde for 1—2 Fabrikker. Men Sagen er, at det er trykkende Forhold for Sukkerfabrikkerne, det hører man alle Steder fra. Naar der var Tale om at faa en Kongres angaaende Sukkertoldens Nedsættelse, og den samme Tanke har været oppe for nogle Aar siden, saa er dette jo netop et Bevis for det Tryk vi have været under, idet man ikke gennem disse Eksportpræmier vil ødelægge det gensidigt for hinanden. Stillingen er jo saaledes, at der i Fjor ovre paa Lolland, Fyn og Møen var en stor Bevægelse i Gang for at løse sig fra Sukkerroedyrkningen; det